

TÜRK MİLLETİ ADINA

T.C.
ANKARA
. İŞ MAHKEMESİ

GEREKÇELİ KARAR

ESAS NO : 2024/ Esas
KARAR NO : 2026/
HAKİM :
KATİP :
DAVACI :
VEKİLİ : Av. GÜLÇİN KAHRAMAN GEDİK -

DAVALI : SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI -
VEKİLLERİ :

DAVA : İş (Kurum İşleminin İptali İstemli)
DAVA TARİHİ : 01/12/2024
KARAR TARİHİ : 12/03/2026
GEREKÇELİ KARARIN
YAZILDIĞI TARİH : 13/03/2026

Mahkememizde görülmekte bulunan İş (Kurum İşleminin İptali İstemli) davasının yapılan açık yargılamasının sonunda,

Davanın Özeti

Davacı vekili ihtiyati tedbir talepli dava dilekçesinde özetle; davacının tiroid kanseri hastası olduğunu, Hastanesi'nde tedavisinin devam ettiğini, hastalığı ile ilgili SUT kapsamındaki tüm ilaçları kullanmasına rağmen tedavisinde herhangi bir gelişme kaydedilmediğini, tedaviyi yürüten doktorlar tarafından "Selpercatinib" etken maddeli "Retevmo" isimli ilacı kullanılması gerektiğinin belirtildiğini, ilacın temini için davalı Kuruma başvuru yapıldığını, SGK Ankara İbni Sina Sağlık Sosyal Güvenlik Merkezinin 27.11.2024 tarih ve E- sayılı yazı ile başvurunun reddedildiğini beyanla ilaç bedelinin Kurum tarafından karşılanması gerektiğinin tespiti ile Kurumun taleplerini reddeden işlemlerin ihtiyati tedbir yoluyla durdurularak bedellerinin kesinti yapılmaksızın davacıya ödenmesine ilişkin ihtiyati tedbir kararı verilmesini talep ve dava etmiştir.

Cevabın Özeti

Davalı Kurum vekili cevap dilekçesinde özetle; dava konusu ilacın Sağlık Uygulama Tebliği'nde yer alan "Bedeli ödenecek ilaçlar" arasında yer almadığından Kurum tarafından karşılanmasının mümkün olmadığını belirterek davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

İlgili Hukuk ve Somut Olayın Değerlendirilmesi

5510 sayılı yasanın 63. maddesi, Genel Sağlık Sigortalısının bakmakla yükümlü olduğu kişilerin sağlıklı kalmalarını; hastalanmalar halinde sağlığını kazanmalarını; iş kazası ile meslek hastalığı, hastalık ve analık sonucu tıbben gerekli görülen sağlık hizmetlerinin karşılanmasını, iş göremezlik hallerinin ortadan kalkmasını veya azaltılmasını temin etmek amacıyla kurumca finansmanı sağlanacak sağlık hizmetlerini düzenlemektedir.

Anılan maddenin (b) bendi ise, "Kişilerin hastalanmaları halinde ayakta veya yatarak; hekim tarafından yapılacak muayene, hekimin göreceği lüzum üzerine teşhis için gereken klinik muayeneler, laboratuvar tetkik ve tahlilleri ile diğer tanı yöntemleri, konulan teşhise dayalı olarak yapılacak tıbbî müdahale ve tedaviler, hasta takibi ve rehabilitasyon hizmetleri, organ, doku ve kök hücre nakline ve hücre tedavilerine yönelik sağlık hizmetleri, acil sağlık hizmetleri, ilgili kanunları gereğince sağlık meslek mensubu sayılanların hekimlerin kararı üzerine yapacakları tıbbî bakım ve tedaviler." şeklindedir.

Yukarıda açıklanan 5510 sayılı yasanın 63.madde hükmü gözetildiğinde davalı Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından kişilerin hastalanması halinde sağlıklarına kavuşmaları için sağlık hizmetlerinin finansmanının sağlanması yükümlülüğü vardır.

Anılan yasanın 64.maddesi ise; "Kurumca finansmanı sağlanmayacak sağlık hizmetleri" başlığını taşımaktadır. Madde hükmüne göre;

a) Vücut bütünlüğünü sağlamak amacıyla yapılan ve iş kazası ile meslek hastalığına, kazaya, hastalıklara veya konjenital nedenlere bağlı olarak ortaya çıkan durumlarda yapılacak sağlık hizmetleri dışında estetik amaçlı yapılan her türlü sağlık hizmeti ile estetik amaçlı ortodontik diş tedavileri.

b) Geleneksel, tamamlayıcı, alternatif tıp uygulamaları ve Sağlık Bakanlığınca izin veya ruhsat verilmeyen sağlık hizmetleri ile Sağlık Bakanlığınca tıbben sağlık hizmeti olduğu kabul edilmeyen sağlık hizmetleri.

c) Yabancı ülke vatandaşlarının; genel sağlık sigortalısı veya genel sağlık sigortalısının bakmakla yükümlü olduğu kişi sayıldığı tarihten önce mevcut olan kronik hastalıkları,

Somut olayda, davacının tedavisi 64.madde kapsamında kalmamaktadır. Finansmanı gereken sağlık hizmetleri kapsamındadır. Kullanılması zorunlu olan ilacın SUT kapsamında kalmaması nedeniyle bedelinin karşılanmaması yasal yükümlülüğü ortadan kaldırmaz. Bu durum Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 60.maddesinde düzenlenen Sosyal Güvenlik Hakkı ile çelişir. Sosyal Güvenlik Hakkı kapsamında devletin Sosyal Güvenliği sağlamak için gerekli tedbirleri alacağı Anayasa hükmüdür. Diğer yandan Anayasanın 56.maddesi sağlık hakkını bu kapsamda da yaşama hakkını düzenlemekte olup, anılan madde;

"Herkes, sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahiptir.

Çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek Devletin ve vatandaşların ödevidir.

Devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak; insan ve madde gücünde tasarruf ve verimi artırarak, işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenler.

Devlet, bu görevini kamu ve özel kesimlerdeki sağlık ve sosyal kurumlarından yararlanarak, onları denetleyerek yerine getirir.

Sağlık hizmetlerinin yaygın bir şekilde yerine getirilmesi için kanunla genel sağlık sigortası kurulabilir. " şeklinde. Bu madde kapsamında baktığımızda da herkesin hayatını beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak devletin yükümlülüğüdür.

Davacının tedavisi diğer bir anlatımla hayatını sağlıklı yürütebilmesi için hekim tarafından tedavisi için gerekli ilacı kullanmasının zorunluluğu açıktır. Bu husus yaşama hakkı ile doğrudan ilintilidir. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin 3.maddesinde de; "yaşamak, özgürlük ve kişi güvenliği herkesin hakkıdır" düzenlemesi bulunup, 22.madde de "Sosyal Güvenlik Hakkı", 25/1.maddede ise "Sağlık ve Tıbbi Bakım Hakkı ve geçim sıkıntısı bulunması halinde Güvenlik Hakkı" kabul edilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 90.maddesinde de milletlerarası anlaşmaların bağlayıcılığı düzenlenmiştir. Ancak Türkiye Cumhuriyeti Anayasası 90.madde hükmü uygulamasına diğer bir anlatımla İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi hükümlerine başvurmadan bile yukarıda değinilen Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 56 ve 60.madde hükümleri davacının sağlıklı yaşama hakkı ve sosyal güvenlik hakkı kapsamında kullandığı ilaçların bedelini Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından karşılanmasının zorunlu kılmaktadır. Gerek 5510 sayılı yasanın 63.maddesi, gerekse Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 56 ve 60.maddeleri ve Evrensel Hukuk İlkeleri kapsamında İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi birlikte değerlendirildiğinde davacının ilaç bedellerinin kurum tarafından karşılanması gerektiği kanaatine ulaşılmıştır.

Başhekimliğinden sağlık kurulu raporu aldırılmış olup raporunda; *".... Davaya konu ilacın davacının kanser hastalığının tedavisinde hayati öneme haiz ve kullanılmasının zorunlu olup olmadığının, dolayısıyla kullanılmasının tıbben ve fennen sigortalının iyileşmesine katkıda bulunup bulunmayacağının, ilacın hangi tür kanser hastalarında hangi evrede ve hangi dozda kullanılacağına ve bu hususların nasıl belirleneceğinin, davaya konu ilaçla yapılacak tedavinin bilinen mevcut tedavi yöntemlerine göre daha etkin ve daha yararlı olup olmadığının, hususlarına cevaben, yukarıda bahsedilen klinik çalışma ve kılavuz önerileri ile dava konusu ilaçların olumlu yönde tedavi yanıtları gösterildiği için davacının hastalığına ilişkin olarak dava konusu tedavinin hastaya başlandığı dönemde Türkiye'de kullanılan standart tedavi yöntemlerinin ve kurum tarafından ödemesi yapılan ilaçların kullanılması yaşam beklentisinde azalmaya sebep olabilir. Bu nedenle ilacın kullanımı hayati öneme haizdir. İlacın hangi tür kanser hastalarında, hangi evrede, hangi dozda, nasıl kullanılacağı hususlarının nasıl belirleneceği hususu değerlendirildiğinde; kanser hastalığında kullanılan ilaçların" etkinliği faz çalışmaları ile değerlendirilmektedir. Yukarıda dava konusu ilaç hakkında yapılan çalışmalar ve tedavi rehberlerinin önerisi yer almaktadır (bilimsel veriler kısmında açıklanmıştır). Davaya konu ilacın hastada kullanım şekli bilimsel verilerle uyumludur. Dolayısıyla davacı hastada mevcut endikasyonda dava konusu ilacın uygulanmasının tarafımızca uygun olduğu kanaatini oluşturmuştur"* şeklinde görüş bildirilmiştir.

Davacının kullandığı ilacın bedelinin davalı kurum tarafından karşılanmamasının nedeni SUT kapsamında olmamasıdır. Yukarıda da açıklandığı gibi ilacın SUT kapsamında olmaması Devletin Sosyal Devlet niteliğine ve sağlık hakkını koruma yükümlülüğünü ortadan kaldırmamaktadır. Hukuk Devleti İlkesinin asıl amacının temel insan haklarını sağlamak olduğu, en temel insan hakkının ise yaşam hakkı olduğu, dolayısıyla Hukuk Devletinin ilk görevinin en temel insan hakkı olan Yaşam Hakkını korumak olduğu tartışmasıdır.

Açıklanan nedenlerle davanın kabulüne dair aşağıdaki yazılı şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM:

Davanın **KABULÜNE**,

1-Davacının tedavisi için gerekli Retevmo adlı ilacın satın alma ve uygulanma bedelinin, davacının tedavisi süresince kesintisiz olarak davalı Kurumca karşılanması gerektiğinin **TESPİTİNE**,

2- İbni Sina Sağlık Sosyal Güvenlik Merkezinin E- sayılı 27.11.2024 tarihli işleminin **İPTALİNE**,

3-Davalı Kurum tarafından, dava konusu ilacın yurt dışından temini için ödemenin doğrudan Türk Eczacılar Yurt Dışından İlaç Temini Birliğine yapılmasına,

4-Davalı Kurum harçtan muaf olduğundan harç alınmasına yer olmadığına,

5-Davacı tarafından peşin yatırılan 427,60 TL harcın karar kesinleştiğinde ve talep halinde davacı tarafa iadesine,

6-Davacı taraf vekille temsil edildiğinden 45.000,00 TL vekalet ücretinin davalı taraftan alınarak davacı tarafa verilmesine,

7-Davacı tarafın yaptığı 37.320,50 TL yargılama giderinin davalı taraftan alınarak davacı tarafa verilmesine,

8-Davalı tarafın yaptığı yargılama giderlerinin üzerinde bırakılmasına,

9-Artan gider avansı varsa karar kesinleştiğinde resen yatırına iadesine,

Dair, gerekçeli kararın tebliğinden itibaren iki hafta içinde Ankara Bölge Adliye Mahkemesi'ne istinaf kanun yolu açık olmak üzere karar verildi. 12/03/2026

Katip
E-imzalıdır

Hakim
E-imzalıdır

Yargılama Giderleri

36.000,00 TL Bilirkişi ücreti

1.320,50 TL Posta masrafı